

Juridisk udvalg var enigt med forslagsstillerne i, at det er af stor betydning, at der findes en tilfredsstillende ordning af det rejste berigtigelsesproblem. Særlig fjernsynets indflydelse er voksende, og det er utvivlsomt, at fjernsynsudsendelser har mulighed for at udøve en betydelig påvirkning på den offentlige meningsdannelse. Udvalget understregede ligeledes, at den omstændighed, at sædvanlig radio- og fjernsynsvirksomhed i alle de nordiske lande forstås af statsinstitutioner med eneret herpå, indebærer fare for, at kun ensidige anskuelser kommer til orde i udsendelserne. Udvalget var derfor enigt om det rimelige i, at misbrug og fejltagelser kan påtales, og at berigtigelsesbestemmelser ville være et velegnet middel.

Et flertal på 7 af udvalgets medlemmer, blandt dem Poul Dam og Lis Groes, anså det dog i øjeblikket ikke for muligt at gennemføre en fællesnordisk lovgivning på området, særlig fordi presselovgivningen i Norden er så forskellig.

De henviste i stedet til, at radiofonierne selv, parallelt med udvalgets behandling af medlemsforslaget, var enedes om fælles interne regler om berigtigelse og om oprettelse af et af hver radioorganisation udpeget nævn til at behandle eventuelle klager over radioforetagendets behandling af krav om berigtigelser. Udvalgsflertallet anså denne radiofoniernes beslutning for et væsentligt bidrag til løsning af berigtigelsesproblemet og som et skridt på vejen mod en ensartet lovgivning. Man mente, at der ved den pågældende ordning skabtes en tilfredsstillende sikkerhed for, at afgørelse af tvivlsproblemer om fortolkningen af normerne blev truffet på et sagligt og upartisk grundlag. Praktiseringen af de vedtagne normer ville efterhånden skabe fastere retningslinjer for god sædvane på området, hvorved behovet for en særlig lovgivning ville formindskes. Udvalgsflertallet indstillede derfor, at rådet indtil videre skulle undlade at tage initiativ til ensartet lovgivning på området, men med opmærksomhed følge den videre udvikling af berigtigelsesproblemet.

Udvalgets mindretal på 6 medlemmer, blandt dem Thestrup, havde intet imod, at de mere detaljerede normer for berigtigelse blev fastsat af radiofonierne. Derimod burde efter mindretallets opfattelse selve den

grundlæggende forpligtelse til at foretage en berigtigelse hvile på en udtrykkelig lovbestemmelse herom. I en sådan rammelovgivning burde det tillige fastslås, at enten et særligt, uafhængigt nævn eller domstolene skulle efterprøve, om radiofonierne på tilfredsstillende måde havde opfyldt forpligtelsen til at berigtige. Udvalgsmindretallet anså det ikke for helt tilfredsstillende, at disse centrale dele af værnet mod misbrug alene skulle hvile på en af organisationerne selv opstillet intern regel, hvis juridiske betydning var tvivlsom. Mindretallet indstillede derfor, at rådet i en rekommandation skulle opfordre regeringerne til at udarbejde forslag til en ensartet nordisk rammelovgivning om ret til berigtigelse af urigtige oplysninger i radio- og fjernsynsudsendelser.

Udvalgets to indstillinger gav anledning til en livlig debat i plenum, under hvilken fra dansk side Lis Groes forsvarede flertalsindstillingen, mens Thestrup, Poul Møller og Bomholt talte for udvalgsmindretallets forslag. Efter Thestrups mening var det „meget nødvendigt, at man ved lov fastslår, at der må være en sådan berigtigelsesret; for mig at se er retten til berigtigelse af åbenbare fejltagelser et led i de borgerlige frihedsrettigheder.“ For Poul Møller var det et spørgsmål, „om vi vil have administrative domstole i vore lande eller uafhængige domstole. . . . Vore statsradiofonier er jo administrative myndigheder i forhold til borgerne.“ Bomholt fandt, at mindretalsforslaget indeholdt „det principielt rigtige over for vort største massemedium“. Lis Groes anså det derimod for „unaturligt nu ligesom at ville gennemtrumfe en ensartet lovgivning på dette område“, når man ikke havde en ensartet presselovgivning.

Ved afstemningen om udvalgsindstillingerne fik mindretalsforslaget, som foreslog rekommandation, 31 stemmer, blandt disse Bomholt, Damsgaard, Erik Eriksen, Hartling, Jørgen Jensen, Poul Møller, Normann, Skytte og Thestrup. Mod forslaget om rekommandationen stemte 30, bl. a. Poul Dam, Lis Groes, Kai Lindberg og Niels Mørk. Et medlem undlod at stemme. Rekommandationen erklæredes derpå for vedtaget.

Senere blev præsidiet imidlertid opmærksom på, at vedtagelsen ikke opfyldte kravet